

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **F. D.**, bývajúceho v K., proti žalovanej **M. Ž.**, bývajúcej v B., **o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 21 C 54/1994, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 26. septembra 2006 sp.zn. 10 C 226/2006 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava rozsudkom zo 7. júla 2005 č.k. 21 C 54/94-254 zrušil podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k.ú. B., zapísaným na LV č. X., zastavaná plocha a dom č. X. a vyporiadal ho tak, že výlučnou vlastníčkou celej nehnuteľnosti sa stala žalovaná, s povinnosťou vyplatiť žalobcovi 65 567,-- Sk v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania 1 777,-- Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a na účet súdu trovy konania štátu 3 255,-- Sk v tej istej lehote. Konanie voči H. D. (označenej pôvodne ako žalovaná 2/) zastavil v dôsledku späťvzatia žaloby. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a neúspešnú žalovanú zaviazal zaplatiť trovy konania štátu (znalečné) vyplatené zo štátnych prostriedkov súdnemu znalcovi. Pri rozhodovaní vo veci samej vychádzal zo zistenej skutočnosti, že medzi účastníkmi k dohode o zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti nedošlo, preto spoluvlastníctvo zrušil a vyporiadal ho tak, že predmetnú nehnuteľnosť prikázal do vlastníctva žalovanej, ktorá je väčšinová spoluvlastníčka

(v podiele 3/4), nehnuteľnosť užíva, stará sa o ňu. Náhradu za podiel žalobcu určil sumou 85 567,-- Sk, od ktorej odpočítal poskytnutý preddavok vo výške 20 000,-- Sk.

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 26. septembra 2006 sp.zn. 10 Co 226/2006 na odvolanie žalovanej rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, keď sa stotožnil s jeho skutkovými a právnymi závermi.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. majúc za to, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť pred ním konať. Poukázala na to, že na 26. septembra 2006 o 11.00 hod. bolo určené pojednávanie pred Krajským súdom v Trnave. Na pojednávanie sa dostavila o 10.55 hod. Od asistentky senátu dostala informáciu, že pojednávanie bolo skončené o 10.45 hod., pričom o zmene termínu pojednávania nebola žiadnym spôsobom informovaná. Týmto postupom odvolacieho súdu boli porušené jej práva, pretože sa nemala možnosť zúčastniť konania na odvolacom súde a tento rozhodol v jej neprítomnosti. Navrhla preto rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že pojednávanie pred odvolacím súdom začalo v určenú hodinu s tým, že súd na žalovanú čakal asi päť minút a keďže sa nedostavila súd konal v jej neprítomnosti. Po odchode z budovy súdu asi o 11.15 hod. žalovanú stretol, ktorá mu povedala, že meškal vlak.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie

§ 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu, vydaným vo forme uznesenia.

V prejednáwanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Podmienky prípustnosti dovolania preto dovolací súd skúmal v zmysle § 238 O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V prejednáwanej veci dovolanie nesmeruje proti takému rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Dovolanie podľa § 238 ods. 1 O.s.p. preto nie je prípustné. Nejde ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci nerozhodoval (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Nejedná sa ani o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie preto podľa § 238 O.s.p. prípustné nie je.

S prihliadnutím na námietku žalovanej, ale tiež vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou vadou v zmysle § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., na ktoré poukazovala žalovaná.

Podľa § 237 písm.f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký procesný postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal účastníkovi konania tie procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen samotným rozhodnutím, ale aj činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádzala.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie a ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Citované zákonné ustanovenie umožňuje súdu, aby na pojednávaní prejednal vec v neprítomnosti účastníka za predpokladu, že tento bol na pojednávanie riadne predvolaný a že na pojednávanie sa nedostavil a ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie.

V posudzovanej veci, z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že predvolanie na pojednávanie pred odvolacím súdom určeného na 26. septembra 2006 o 11.00 hod. bolo žalovanej doručené 27. júla 2006. Tvrdenie žalovanej, že pojednávanie sa uskutočnilo mimo určenú hodinu obsah spisu nepotvrďuje. Z obsahu zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom z 26. septembra 2006, zo zoznamu pojednávaní senátu 10 Co určených na 26. septembra 2006, z vyjadrenia sudcov senátu vec prejednávajúcich, z vyjadrenia žalobcu, ako aj vyjadrenia asistentky senátu, ktorá odkazuje na zápisnicu a zoznam pojednávaní vyplýva, že pojednávanie sa uskutočnilo v čase uvedenom na písomnom predvolaní.

Pokiaľ odvolací súd za situácie, že predvolanie žalovanej mal riadne vykázané, vec prejednal a rozhodol v jej neprítomnosti, bol jeho postup v súlade s ustanovením § 211 ods. 2

O.s.p. v spojení s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. Neporušil žiadne procesné ustanovenie a právo patriace žalovanej ako účastníčke konania. Odvolací súd procesným postupom, ktorý zvolil žalovanej tak neodňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. Dôvod prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia nie je teda daný.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľkou namietanej vady konania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalovanej je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. decembra 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová